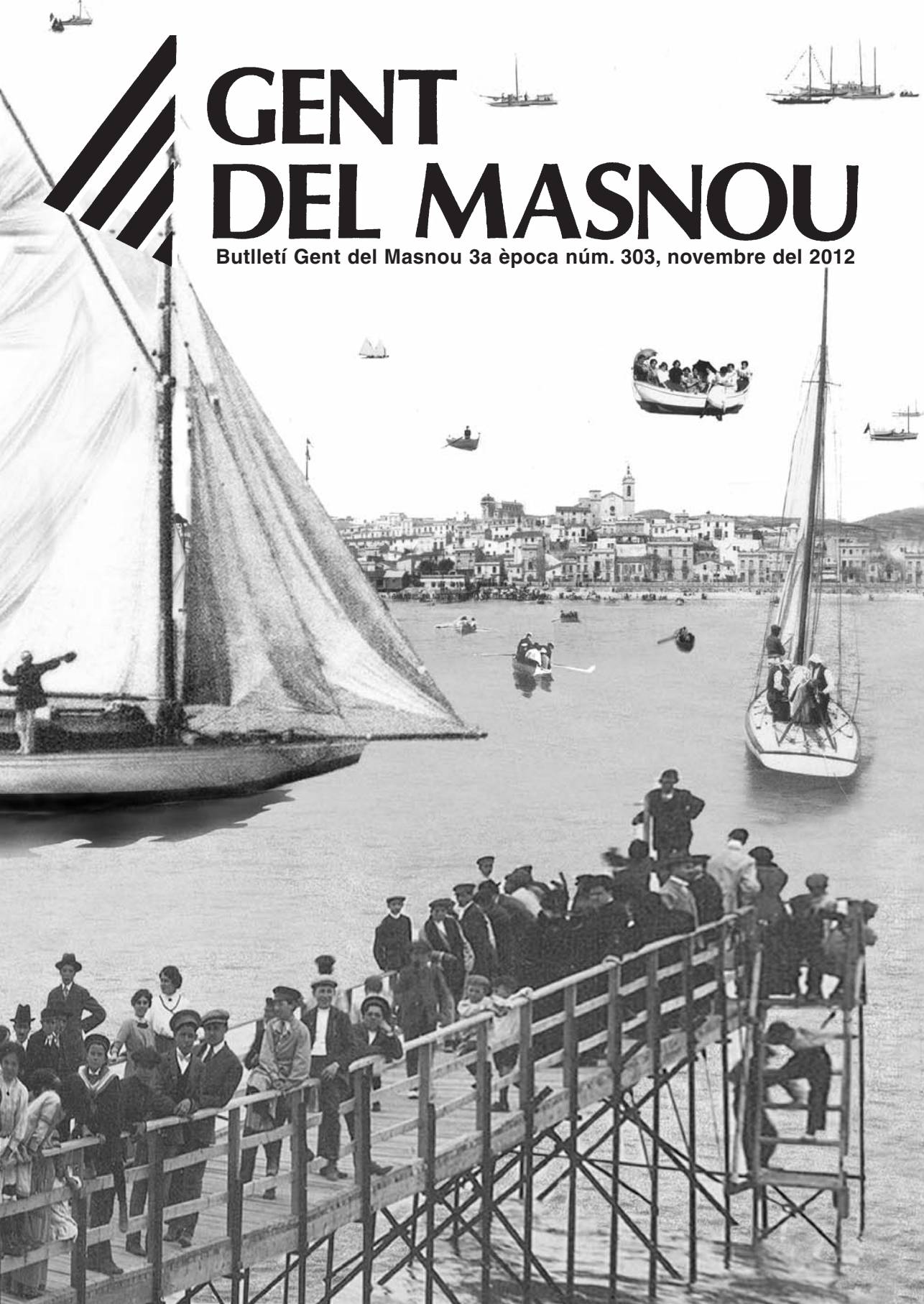

GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou 3a època núm. 303, novembre del 2012

TALLERS MASNOU / G. OLIVERAS

Àngel Guimerà, 14, el Masnou (Ocata) Tel. Fax 93 540 31 57

genis.oliveras@gmail.com

Entrada al taller pel carrer Puerto Rico davant del Condis

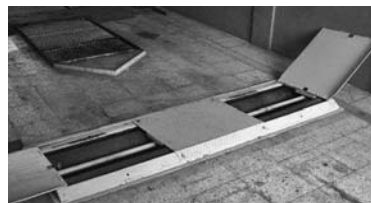
HORARI DE 7 A 13 15 a 20

Recollida del vehicle a domicili · Cotxe de substitució gratuït
Reparació i manteniment de motociclets i vehicles clàssics

Cinc màquines de diagnosi

Servei ITV 100%

TALLERS MASNOU DES DE 1923

Ara també multimarca

OPEL

RENAULT

SEAT

CITROËN

PEUGEOT

Volkswagen

Audi

BMW

NISSAN

www.materialshoms.cat

Homs

materials per a la decoració

Totes les novetats a la nostra botiga. Gran exposició de ceràmica, pedra natural, parquet, sanitaris, cuines, aixetes, mampares i electrodomèstics

Tota mena de materials i maquinària per a la construcció, decoració, reforma o bricolatge. Dissabte matí obert fins a les 12.

Exposició de material de decoració

Escultor Llimona, 9
93 540 37 69 Alella

Magatzem de material per a la construcció

Joan XXIII, Camí d'Alella (sobre l'autopista)
93 555 81 56 el Masnou

Magatzem i oficines a Alella

Riera Principal, 48-50
93 555 97 53 Alella

PLE DE LLANA

Totes les novetats de temporada i a més a més et guiarem per fer les teves peces. Tenim moltes idees.

Pl. de Catalunya, 4 (darrere l'antic correus). Tel. 647 751 702

Equip de Redacció:

Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol

Portada: *Regates del passat al Masnou*

Disseny i muntatge: Taller de publicitat

Publicitat: 93 555 80 06

Imprimeix: Jobagraf

Tiratge: 3.500 exemplars

Paper ecològic de 90 g

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
T. 93 126 82 20
gentmas@suport.org
www.gentdelmasnou.cat

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.

**JA ÉS A LA VENDA LA LOTERIA
DE NADAL DE GDM**

71794

ALS COMERÇOS DE LA VILA

"DIUMENGE AMB LLETRES"

**GRUP RAUXA DE GENT
DEL MASNOU**

VETLLADA ARTÍSTICA,
LITERÀRIA, MUSICAL.
DIUMENGE 25 DE NOVEMBRE
A LES 7 DE LA TARDA
ENTRADA GRATUÏTA

**Ir OPEN de
Dòmino per
parelles.
GDM 2012
Info. pàg. 21**

Editorial

EL 25-N ENS ESPERA

No són unes eleccions més ni unes eleccions qualssevol, no. Això ho sabem tots davant el curs dels esdeveniments que s'han anat succeint d'ençà d'aquella no tan llunyana primera consulta per a la independència celebrada a Arenys de Munt fins a l'esclat de la manifestació de l'11 de Setembre darrer, l'abast i la transcendència de la qual va traspasar fronteres.

No ha estat pas un brot arrauxat que ha aparegut espontàniament ni per art de màgia, sinó que ha estat fruit d'un procés de maduració liderat per la mateixa societat civil, potenciat, a més o menys distància, per aquells partits polítics més afins a l'ideari independentista, que, amplificat per les circumstàncies econòmiques negatives que ens envolten, s'ha traduït en la voluntat ferma d'autodeterminació d'una part molt important del poble català.

Estem davant d'una cruïlla de camins, que caldrà emprendre encertadament per no malmetre les esperances de tanta gent desenganyada i tipa del tractament que l'Estat Espanyol ens dispensa des de temps immemorial, amb la seva visió miop d'un estat centralista-unitari i amb la gasiveria per bandera a l'hora d'intentar entendre i reconèixer les diferències que ens haurien d'haver unit, d'igual a igual, amb respecte i estima per la riquesa de la diversitat cultural i amb un tractament equitatiu en les aportacions econòmiques a la caixa comuna de l'Estat.

Ha estat en va malgrat els anys esmerçats pel president Pujol en l'intent d'arribar a aquesta entesa i de l'anunciada *desafecció* del president Montilla al seu dia. No se'ns ha escoltat, convençuts que el poble català seguiria parant l'esquena, mesell com sempre.

El darrer diumenge de novembre som cridats a fer un pas importantíssim de cara el futur de Catalunya. Als catalans, ens toca decidir si volem que les coses continuïn tal com estan —ja sabem el pa que s'hi dóna— o bé si volem emprendre un nou camí amb l'Estat propi com a horitzó. De la composició del nou parlament i govern català que en resulti dependrà l'enfocament i el full de ruta d'aquesta nova etapa, que s'entrelluca tan difícil com engrescadora. Ens trobem en un moment històric dels que marquen una època i, a tots els qui estem escrivint aquestes pàgines de la història, ens toca ser-ne actors responsables.

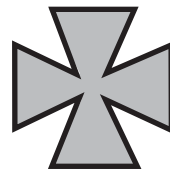
Des d'aquest editorial sempre hem advocat per a la participació en les eleccions, siguin del signe que siguin, perquè el vot personal de cadascú, malgrat les tares del sistema, és l'expressió més autèntica de la pràctica democràtica. Amb més vehemència, si cal, recomanem la participació en aquest proper 25-N. Anem a votar i fem costat a aquell partit o líder que ens inspiri més confiança i garanties per pilotar el futur de Catalunya sense embuts, pacíficament i amb fermesa.

El 25-N, amb una participació massiva, sabrem on som i què volem ser tots plegats.

El President

Sumari

EDITORIAL	3
BÚSTIA OBERTA	5
O COMPLEXO DO ALEMÃO Per Joan Maresma Duran.....	6
AMB MOLTA CURA Per J. Camps	7
A CONTRACOR Per Ramon Serra	9
A LA RECERCA DEL TRESOR PERDUT Per Josep Condemias.....	10
HISTÒRIES DE LA VILA Per Joan Muray.....	12
TEATRE CAPITAL Per Rosa M. Isart	16
PARLEM DE LLIBRES Per Pere Martí i Bertran	17
LES NOSTRES FAMÍLIES D'AVUI Per Aleix Ripol Millet	18
GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT Per Carles Maristany	19
BON TEATRE, SÍ, SÍ, BON TEATRE AL MASNOU Per Esteve Pujol i Pons ...	20
LA PUNTA DE LA LLENGUA (39) Per Esteve Pujol i Pons.....	20
GENT DEL MASNOU INFORMA	21
ARRAN DE SÒL Per Pladebuit	22
LA CUINA DE L'ANTÒNIA	22

FARMACÈUTICS DEL MASNOU

24 hores al seu servei

Dies en què les farmàcies del Masnou estan de guàrdia

Novembre 2012

Tots Sants	1	dijous	Viayna C
	2	divendres	Fàbregas
	3	dissabte	Riera
	4	diumenge	Riera
	5	dilluns	Aymar
	6	dimarts	Ocata
	7	dimecres	Riera
	8	dijous	Fàbregas
	9	divendres	Viayna C
	10	dissabte	Dominguez
	11	diumenge	Dominguez
	12	dilluns	Aymar
	13	dimarts	Riera
	14	dimecres	Fàbregas
	15	dijous	Viayna C
	16	divendres	Dominguez
	17	dissabte	Fàbregas
	18	diumenge	Fàbregas
	19	dilluns	Dominguez
	20	dimarts	Fàbregas
	21	dimecres	Aymar
	22	dijous	Dominguez
	23	divendres	Riera
	24	dissabte	Viayna C
	25	diumenge	Viayna C
	26	dilluns	Fàbregas
	27	dimarts	Viayna C
	28	dimecres	Dominguez

29	dijous	Aymar
30	divendres	Ocata

Desembre 12

1	dissabte	Dominguez
2	diumenge	Dominguez
3	dilluns	Viayna C
4	dimarts	Aymar
5	dimecres	Fàbregas
6	dijous	Fàbregas
7	divendres	Ocata
8	dissabte	Ocata
9	diumenge	Ocata
10	dilluns	Dominguez
11	dimarts	Aymar
12	dimecres	Riera
13	dijous	Ocata
14	divendres	Fàbregas
15	dissabte	Viayna C
16	diumenge	Viayna C
17	dilluns	Dominguez
18	dimarts	Aymar
19	dimecres	Ocata

Constitució
espanyola

Immaculada
Concepció

AYMAR (Maricel)	Almeria, 14	93 555 03 81
DOMINGUEZ	Enamorats 2, (Enfront Estació del Masnou)	93 555 59 36
FÀBREGAS	Navarra, 68	93 555 19 79
OCATA	St. Domènec, 1	93 555 33 08
RIERA	J.Llimona, 22 (Enfront C.Nàutic)	93 555 08 55
VIAYNA (M.J.Cardona)	Prat de la Riba, 23	93 555 04 03

Els serveis de guàrdia són de 9.30 del matí a 9.30 del matí
El dissabte a la tarda està oberta només la farmàcia de guàrdia

bústia oberta

Les cartes de la Bústia Oberta cal que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i es publicaran amb el nom i cognoms de l'autor o inicials. En cap cas no es publicaran cartes amb pseudònim. L'extensió no excedirà de 1.500 caràcters, espais inclosos; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Gent del Masnou no es fa responsable del contingut de les cartes. Seleccionarà les que siguin d'interès general i no mandrindrà correspondència amb els seus autors.

PERILLEN LES NOSTRES PENSION?

Aquesta pregunta ens la formularem, amb més o menys angoixa, la majoria dels jubilats davant la crisi econòmica, i més ara a causa del procés d'independència d'Espanya que s'ha obert a Catalunya. Intentaré respondre les dues parts de la qüestió.

En primer lloc cal recordar que el sistema de pensions és un dret individual, adquirit mentre els treballadors estan en actiu, a través de les cotitzacions a la Seguretat Social, però no és un sistema tipus *Guardiola* o *Capitalització*, sinó de repartiment. És a dir, nosaltres amb les nostres aportacions mentre treballem, el que fem, en realitat, és omplir la Caixa Única de la S.S. per pagar les pensions als jubilats del moment i, si sobren diners, es guarden en un fons per si mai vénen maldades. És fàcil d'entendre que si hi ha menys gent a cotitzar, a conseqüència de l'atur, les pensions perillen, ja que poden entrar menys diners dels necessaris, i s'ha d'utilitzar part dels diners estalviats en temps de vaques grasses; per tant, com més duri la crisi, més en risc estan les pensions.

Ara bé, queda clar que el perill no depèn de si marxem o no d'Espanya, sinó de la durada de la crisi, i de l'atur. És més, en tractar-se d'un sistema de repartiment entre

tots els jubilats de l'Estat, és fàcil deduir que els territoris amb una economia més forta i per tant amb més cotitzants, ajuden a pagar les pensions dels llocs més deprimits. En ser Catalunya una economia de les més fortes d'Es-panya, és de calaix que si fos independent patiria menys per assegurar-nos les pensions; segons els economistes catalans més prestigiosos, podrien, fins i tot, millorar sensiblement.

Ara bé, en tractar-se d'una caixa única, administrada des de Madrid, poden decidir no pagar-nos?... De poder poden, però no crec que els interessi. Deixar els jubilats catalans a la misèria, fóra, a part, d'una estafa colossal, un gravíssim atac als drets humans tan inconcebible per a un Estat que es considera modern i del primer món, com l'ús de l'Exèrcit i la Guàrdia Civil per resoldre un conflicte que és estrictament polític.

Les amenaces de la Sra. Camacho i Cia. fan riure per no plorar. A veure com destruiria els jubilats pro-independència dels seus propis votants espanyolistes?... Ho faria abans o després que Catalunya decideixi?... Si ho fa abans, els afectaria a tots... els seus també... i si ho fa després, la mesura és ineficaç, ja que la caixa haurà canviat de mans. Absurd, no?

Marià Aran i González

Joan Camps guanyador d'un premi per un article escrit a Gent del Masnou

A la imatge podem veure Joan Camps, 3r. per l'esquerra, durant l'acte en què li fou lliurat el premi a la Casa del Sucre de Vic

El 22 d'octubre passat el nostre consoci i col·laborador habitual, Joan Camps i Ortiz, fou guardonat amb el premi **Memorial Jordi Gomis** d'articles d'opinió, promogut per Reagrupament, arran del seu article publicat en el nostre Butlletí de juliol núm. 300, pàgina 13, titulat *Guerra, màfies, usura i sectes*.

Valguin aquestes ratlles per felicitar-lo efusivament per la seva trajectòria i pels escrits que mensualment ens ofereix i, també, felicitar-nos per haver estat el vehicle per mitjà del qual Joan Camps s'ha fet creditor d'aquest premi.

Felicitats, Joan!

La Redacció

AMNISTIA INTERNACIONAL

**Mil ciutats del món
il·luminaran un edifici
públic contra la
Pena de Mort.**

El 30 de novembre, des de les 18 fins a les 21.30, el nou Grup d'Amnistia Internacional del Masnou il·luminarà la façana de la Casa de Cultura i llegirà un manifest.

O complexo do Alemão

Per Joan Maresma Duran

Dies enrere vam estar al telefèric del *complexo do alemão*. La situació a Rio ha millorat durant els últims anys pel que fa a la seguretat pública. Amb la millora de l'economia i la inclusió d'aquest país tan gran a l'acrònim BRICS han existit també millores socials, tot i que queda molt per fer i el camí encara és ben llarg ja que falta sembrar més per recollir a llarg termini. El *complexo do alemão* és un conjunt de turons urbanitzats de forma precària. És una *favela* enorme, que amb la nominació de Rio per als Jocs Olímpics de 2016 ha rebut una infraestructura gegantina: un telefèric –semblant al de Montjuïc– que uneix l'estació del tren amb el cim dels cinc turons.

Hi vam estar un diumenge, dia que hi havia uns quants turistes i que la gent s'està a casa, o a casa del veï o aprofitava per descansar tot el dia. Fins no fa gaire, no obstant, ningú no s'hauria aventurat a entrar a la *favela*, encara que fos des de l'aire.

No hi va haver gaires problemes per arribar-hi. I tampoc no hi havia gaire gent. Si hagués estat un dia de cada dia, un dia de feina, no hi hauríem passat. Segur que el moviment és major, tant al telefèric com al tren, que sempre va atapeït, potser com els trens de la Renfe que a dos quarts de vuit del matí passen per la vila.

I és cert: amb aquesta obra les persones menys afavorides de la societat ho tenen més fàcil per sortir de casa i arribar a la feina –una feina, possiblement, sense gaire qualificació– o al contrari. Però sempre m'ha sorprès dels humans allò de voler veure la pobresa –o la desgràcia; tothom s'atura davant un accident de trànsit; no m'ha tocat a mi– o la misèria dels altres... I el telefèric rep els caps de setmana uns quants turistes; és una nova atracció de Rio de Janeiro. I a mi, personalment, em va semblar interessant. No per repetir –però repetiria el *Pão de Açúcar* o el *Jardí Botànic*–, però sí per reflexionar una miqueta.

La vista des de l'aire és de cases de maons, poques de pintades, carrerons ben estrets, construccions no gaire elevades, tres o quatre pisos com a molt, terrats amb piscina de plàstic, cases petites on conviuen diferents membres de la família, carrers plens de cables de la llum, o del telèfon, o de la televisió, deixalles escampades i bosses d'escombraries en algun punt determinat, alguna escola pública amb grans rètols –l'ajuntament ha construït aquesta escola–, algun carrer ample, a la vall, on hi ha trànsit de furgonetes que fan de transport públic privat, gent que prepara el dinar als terrats, normalment carn a la brasa el diumenge, i vaillets que juguen amb els estels. Un munt d'estels. I una habilitat de quedar-se bocabadat. I molta gent de pell fosca, tot i que escriure això és políticament incorrecte en aquesta època on molts semblen nens petits, sense cap tipus de responsabilitat, però és el que van veure els meus ulls. I els humans que són –que som– a la cistella de l'aeri i ho veiem tot des de dalt podem pensar que som allà de passada, que no ens hi quedarem, pobres aquests que viuen tan malament, amuntegats en un espai tan reduït –materialment sí que estan pitjor; no ho sé espiritualment, perquè els pobres m'han semblat sempre ben alegres a tot arreu; almenys per fora–, que podem tornar a casa o anar a dinar a un restaurant i

podem comentar el que hem vist, tot i que la diferència entre percepció i imatge és ben subtil, ja que les imatges no tenen cap significat en principi i són interpretades per cadascú. I ens expliquem a nosaltres mateixos el món exterior... I tot aquest bagatge, tot aquest *input* exterior –només vam estar al telefèric i quinze minuts a l'última parada, on hi havia una exposició sobre el reciclatge; no ens vam aventurar a la *favela*– ens pot portar a un procés deductiu que –possiblement– és distorsionat, o a una expectativa errònia... Al cap i a la fi, són només aquestes ratlles unes pinzellades, una opinió, una impressió més aviat. I aneu a saber què es cou al cap dels qui viuen en aquest lloc...

Però sí que em sembla que la infraestructura ha millorat a la ciutat. Sí que el telefèric és positiu, encara que hi vagin quatre *gringos* un diumenge al matí, que després poden pensar: No sóc jo el qui dorm aquí; és un altre que no conec. I els meus fills van a un bon col·legi. I la meua dona té una bona feina. I jo em puc pagar un bitllet d'avió. Sí, la infraestructura és bona. Fins i tot bonica i espectacular. Però falta millorar l'educació. Principalment la pública. I això és una inversió a llarg termini –20 anys? I els polítics de gairebé tot arreu no van tan lluny.

AMB MOLTA CURA!

Per Joan Camps i Ortiz

Em fa vergonya admetre-ho, però reconec que a la mili vaig rebre consells savis dels que va bé portar dins la motxilla anant per la vida.

Animem-nos que ja hi estem anant! Ho escric emocionat i repassant les raons acumulades durant tres-cents anys per a aquest gran pas. En arribar al 25 de novembre hauran passat moltes coses. Tot just abans d'ahir al vespre es va saber el resultat de les eleccions de Galícia i Euskadi. Una de freda i una de calenta, però la pluralitat és això i amb democràcia cal entendre-ho i acceptar-ho amb generositat i respectar democràticament que cadascú pugui escollir amb llibertat.

Galícia ha assimilat l'espanyolització del franquisme de Fraga, un caciquisme il·lustrat amb el qual el PP manté el crèdit electoral amb majoria absoluta davant del nacionalisme dividit i la *galbana galega* de l'abstencionisme. Una altra cosa molt diferent és l'horitzó obert pels bascs ja que la Llei de Partits havia deixat orfe del vot democràtic una gran part de la població autòctona que, entossudida, ha pogut normalitzar el seu dret al vot democràtic. Quina casualitat que, en deixar parlar la gent a les urnes, a tota la gent, Euskadi, han donat la volta a la truita mostrant amb diàfana claredat que la que més els agrada no és precisament la truita a l'espanyola.

Rajoy vol sortir de l'UCI amb la bombona d'oxigen que li han donat els gallecs i ha volgut alçar amb gest victoriós el seu brindis amb *riveiro* sota la prescripció de fer-ne només un xarrup, no sigui que li vingui la ressaca i torni a entrar en el tràngol dubitatiu de no fer ni deixar fer. Com cal a un malalt, sembla que ningú no li hagi dit encara la crua realitat d'Euskadi. Ambdues autonomies han fet que el PSOE hagués de reconèixer una ensorrada galopant, que amb l'actitud de *sotenella y no enmendalla* de Navarro posa el PSC a la vora d'un forat sense fons. Quan vegis les barbes del teu veí afaitar...

Avui, dia 24 d'octubre, Rajoy segueix sota els efectes del gota a gota, el còctel de placebos que li administren els mitjans cavernícoles de Madrid. No és estrany que dubti a beure's d'un glop la copa victoriosa del vi tèrbol de les ries tenint davant les bombolles del got d'Alcazeler que li han posat per quan prengui consciència del decantament cap a l'oposició del PP d'Euskadi. Aletargat per l'allau de conteses electorals anticipades que des de les andaluses el mantenen indecís, Rajoy pot entrar en l'autisme crònic dels qui no saben distingir la diferència que hi ha entre treballar i fer feina. Per exemple: treballar és què han fent fins fa poc els polítics que han potinejat en els consells d'administració de les caixes d'estalvi, fer feina és el que ara han de fer els homes de negre més ben pagats del món vinguts de l'estranger per avaluar les pèrdues reals d'uns balanços de l'economia acreditada per la sacra constitució, que no es creu ningú, ni els mateixos predicadors Montoro i de Guindos.

Els cavalls troians infiltrats estratègicament per tots els racons del poder institucional i fàctic i els combatents que es fan visibles semblen venir amb l'empenta dels Laras del 39 desfilant per la Diagonal amb les tropes victorioses de Franco. Al cap de trenta anys de democràcia els descendents directes d'aquella fèrria dictadura segueixen volent coartar les nostres llibertats amb amenaces, amb insults, atemorint els més febles començant pels jubilats com jo. Quina por! A veure, fem un repàs de les plaques que ens augura aquesta

gent tan ufana i tan superba: ens faran fora d'Europa i no ens deixaran fer ús de l'euro, els jubilats i els aturats quedarem sense la pensió o el subsidi, els del sabre iniciaran el setge per terra mar i aire, ens faran el boicot comercial per ofegar la nostra economia i, en no poder-lo espoliar, ens arrasaran el PIB. Si no ens avenim a complir la sacra constitució, la vida social se'n farà insostenible. Vet aquí un munt de peces del puzzle que ens volen endossar i que em recorden el dia que el sergent va preguntar als reclutes de la companyia: *¿A ver quién es el listo que sabe cómo se desmonta un fusil cargado?*; naturalment que la resposta tenia trampa.

Us preguntareu quin sentit té comparar un màuser i la faula Constitucional? Doncs que les armes i la Constitució, si és espanyola, les carrega el diable. I, què es pot fer perquè no prengui mal ningú? *La manera para desmontar un fusil* —va dir el sergent— *consiste en hacerlo con mucho cuidado.*

Si ens farceixen la Constitució amb metralla de fragmentació i efectes letals de destrucció massiva, l'hauem de desmuntar igual que es desmunta un màuser carregat amb bala: amb molta cura!

14a Fira de Sta. Llúcia

Pati del Casino del Masnou 6, 7 i 8 de desembre del 2012

PROGRAMACIÓ D'ACTIVITATS

JOAN

Flors i plantes

ARBRES DE NADAL
POINSETIES
GUARNIMENTS
FIGURES DE PESSEBRE
LLUMS

Regalem loteria núm. 10216

Navarra, 100

Tel. 93 555 79 34 el Masnou
www.florsjoan.com

Dijous 6

tarda - LA VELLA LOLA - Havaneres

Divendres 7

tarda - GRUP d'animació infantil

tarda - Duet TIBELNA, cant i poesia

david
pastisser

Mestre Pastisser

Torrans exòtics
Degustació

93 555 34 75

Navarra, 100 - El Masnou
pastisseria@davidpastisser.com
www.davidpastisser.com

pc COSTE

Reparació i venda
de productes
informàtics i
telefonía mòbil

St. Miquel 12 - 93 555 93 27

El Masnou

www.pccoste.com

Dissabte 8

matí - EL CULLEROT - Taller gastronòmic

tarda - espectacle de màgia

tarda - Grup musical ELS ESGUERROS

Diumenge 9

matí - Cowboys de CAN MALET - Balls típics

tarda - Banda del CAGANER - Sarau de Nadal

tarda - CAGA-TIÓ - Activitat infantil, amb
xocolatada per als petits.

AT
àngel teng
JOIERS

Fes que el moment sigui
inoblidable

Pere grau, 14

93 555 64 51

El Masnou

De tot per a la cuina
el cullerot
www.elcullerot.cat

De tot per a la cuina
el cullerot
93 540 97 41

TAXIS DEL MASNOU

93 555 86 86

A qualsevol hora

L'ENDEVINALLA per V.D.R.

Sóc fill d'una cabra,
em pega el meu amo
i tothom tremola
sempre que jo mano.

Resposta: El timpa!

API

Finques Puig sl

Compravenda - Administració - ASS. jurídica

Mossèn Jacint Verdaguer, 14 - El Masnou

Tels. 93 555 10 60 / 17 61 - Fax 93 555 28 90

www.fiquespuig.net - info@finquespuig.net

FINQUES MESLLOC

LLIGOÑA CAYETANO

T/ 93.555.69.03

www.meslloc.com

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou -

Al Masnou
Decidim!

2 0 1 2

Els propers dies 11 i 17 de novembre serem respectivament al carrer Almeria i al
vestíbul de la Plaça Mercat del Masnou. Repartirem il·lusió d'Independència i Estat
Propi i també vendrem estelades, samarretes i més coses que us poden agradar.

A contracor

Per Ramon Serra i Roca

JC Miralvent sentia la nostàlgia de temps passats, de quan era un jove carregat d'il·lusions i de ganes de canviar el món d'una mossegada. El seu verb fluid i ràpid li donava un cert avantatge davant els seus companys. Ell es tenia per un home instruït, tot i que no ho era, ja que la seva erudició provenia d'unes poques lectures escollides i una fina capa de vernís cultural tan prima que ja no podia protegir-lo de res i molt menys de les generacions més preparades i més cultes.

JC recordava com picant pedra va anar pujant dins l'estructura fèrria del partit, en aquells moments capdavanters, i de com aquella ideologia granítica s'esmicolava a poc a poc i donava pas a una relaxació perquè la gent ja no estava per tanta disciplina i els afiliats i els votants fugien per tot arreu.

El que tants anys havia perseguit aquella ideologia, el suposat estat del benestar, va la ser la tomba per als seus. El poble a qui tant volien ajudar els va donar l'esquena i d'aquella ideologia radical es va passar a fer una política que ells anomenaven real —com si tot el que passa en el món no ho fos, de real— perquè calia deixar clar que es trobaven al costat del poble, que eren fills de les mateixes dificultats i que podien aconseguir un món millor i sobretot més just.

El veterà polític s'escoltava a si mateix i aquelles paraules rebotaven en el seu cervell. Per què havia canviat tant? Quin va ser el punt de no retorn?

Ell, que ho responia tot a les entrevistes i a la televisió, no aconseguia fixar el moment de la seva deserció, de l'instant precís en què va decidir que el partit estava per sobre de tot, i quan deia de tot volia dir per sobre de la gent a la qual volia representar.

El poder corromp, havia llegit de jove, i un dia ell també es va fer malbé i va pensar en la família, creient egoïstament que es mereixia aquella sobtada pujada en el seu estatus social, acompanyat també d'un engruiximent del seu compte corrent. Aquell reconeixement popular, aquelles barretades a tort i dret omplien el seu dipòsit de vanitat fins al punt de sobreixir de tanta com n'hi havia. Tot seguit va canviar de partit i va fer el cim, i de dalt estant va contemplar els súbdits i se l'hi va posar dura.

JC Miralvent, el polític que es va fer a si mateix, va entrar en una profunda depressió tot pensant on eren aquells vells ideals, per què l'abandonaven ara quan era a dalt de tot, en el lloc del poder, quan tot passava per les seves mans.

Aquell examen de consciència li retornava aquell jove idealista que volia canviar el món, i que tot el que va aconseguir es podia resumir dient que el món és el mateix, però jo estic molt millor.

Home no gaire instruït però sí intuïtiu, comprenia el seu fracàs, tot i que volia posar-hi remei.

— Sr. President la maquilladora ja es aquí.

— Està bé, que faci la seva feina, que ja tinc ganes d'anar al plató, avui serà especial.

— Com vol dir?

— Doncs això, que avui la gent veurà una nova manera de fer política.

— No m'espanti, President; crec que el millor és que segueixi el guió previst.

— Estic fart de mentir, amic Miquel. Ets un bon assessor, però no hi haurà res estudiat en aquesta entrevista.

L'home de confiança va sortir de la sala de maquillatge amb el cor encongit. Temia la intervenció televisiva del seu cap. Era tan egocèntric que feia poc cas al seu equip, i això, amb les eleccions a la cantonada, no deixava de ser un problema.

Els llums es van encendre, el presentador de l'entrevista i el president lluien sota l'escalfor d'aquella lluminària.

Després d'unes quantes preguntes retòriques, el suposat diàleg va pujar de to i el President va anar perdent les formes. Es va afuixar la corbata i es deslliurava del primer botó de la camisa. L'assessor volia morir-se; però què fa aquest home?, es pregunta.

El presentador, veient que perdia el control de la situació, va dir que havien d'anar a publicitat. Sentint això, el President es va aixecar i va fote un gran crit:

— Aquí no es va a publicitat si jo no ho dic!

— Sr. President...

— Ni President ni hòsties!

Dites les darres i grolleres paraules, tragué una pistola i, tot cridant que era un impostor i un mentider, es va volar el crani i omplí de sang tot aquell plató de fireta.

PD. Els diaris van fer rebombori, es va triar un nou President i tot va continuar igual. Les coses tosudament són com són i no com ens agradaria que fossin.

A LA RECERCA DEL TRESOR PERDUT

Per Josep Condeminas

Des de sempre, els tresors enfonsats a la mar han exercit una constant atracció als aventurers i buscadors de fortuna; no en va, el període entre els segles XVI i XVII va ser més àlgid del tràfic de galions que transportaven or, plata, pedres precioses i altres riqueses provinents del Nou Món. Cada any, molts d'ells iniciaven la seva ruta a Veracruz i feien escala a l'Havana on es reunien amb altres vaixells procedents d'altres punts d'Amèrica per dirigir-se cap a Espanya. Entre aquests segles, van ser molts els vaixells espanyols que van naufragar carregats d'or i plata i, encara que el mar Carib és ple d'aquests naufragis, la zona d'Haití i la República Dominicana és on hi ha la major concentració de derelictes, molts d'ells inexplorats.

No sols van ser els elements desfermats que feien naufragar els vaixells sinó també la cobdícia humana, ja que la majoria anaven sobrecarregats i superaven tres vegades el pes autoritzat. Aquest va ser el cas del galió *Ntra. Sra. De la Concepción* amb un excepcional tresor i amb cinc-centes persones a bord. A la setmana d'haver sortit de l'Havana es va haver d'enfrontar a un terrible huracà tropical, que el va desbarborar per complet. Costa poc d'imaginar la situació dramàtica en què es deurién trobar i no és d'estranyar que, finalment, esclatés un motí d'oficials en desacord amb el rumb cap al nord que havia ordenat l'almirall Joan de Villavicencio. Finalment, els fets van donar la raó a l'almirall, ja que, després d'una forçada navegació cap al sud, el *Concepción* va embarrancar en un baix d'esculls de corall, a setanta-cinc milles al nord de la República Dominicana. El galió portava vint-i-cinc tones d'or i plata, milers de monedes de plata i una considerable quantitat de joies, així com moltes peces de porcellana xinesa de la dinastia Ming. El vaixell va encallar en un escull de corall de gran extensió, on,

en molts llocs, arribava fins a flor d'aigua, fet que feia quasi impossible la navegació per sobre dels esculls. Dos dies més tard, l'embat de les ones el va partir per la popa i s'enfonsà a l'escassa profunditat de 15 metres. De les cinc-centes persones, se'n van salvar menys de dues-centes.

Molts van ser els intents fallits per recuperar el tresor, però les ones i els corrents el van disseminar en una gran àrea, així com enterrar-lo uns quants metres en la sorra junt amb trossos de corall. El primer intent per recuperar-lo amb èxit va ser a l'any 1687, on el marí americà William Phips amb l'ajuda d'experimentats bussejadors pescadors de perles va aconseguir extreure part del tresor, però el mal temps i la fustigació dels pirates francesos van limitar la seva recerca. Després de la troballa de Phips, les restes del galió i el tresor van restar perduts durant tres segles. Finalment a l'any 1978, i basant-se en una carta nàutica de Phips on

s'indicava el lloc del naufragi, un tal Burt Webber, amb la tècnica moderna va recuperar una bona part del tresor. Amb la sospita que encara quedaven més peces per extreure, l'últim intent el va fer el senyor Tracy Bowden, que va recuperar cadenes i botons d'or i brillants i més de 3.000 monedes de plata, així com una caixa que contenia ambre gris. Bowden va arribar a un acord amb el govern de la República Dominicana i, avui dia, moltes de les peces del *Concepción* es poden admirar en els museus de la ciutat de Santo Domingo.

Per a alguns possibles buscadors de tresors, aquí van tres consells a tenir en compte. Primer: aconseguir una bona carta nàutica. Segon: realitzar una exhaustiva investigació històrica. I tercer: no fa falta anar al Carib, ja que a prop de casa vostra segur que trobareu objectes amb un cert valor històric. Algú s'hi anima?

Fonts consultades: La revista "Muy interesante" i el diari "La Vanguardia"

J. Condeminas
2012

L'Ajuntament del Masnou es proclama territori català, lliure i sobirà

**assem
blea.cat**
Al Masnou
!!! Decidim!
2 0 1 2

El passat dijous 18 d'octubre és va aprovar en el ple de l'Ajuntament del Masnou la moció proposada per *Al masnou decidim Assemblée Nacional Catalana al Maresme* i presentada i recolzada per CiU i ERC que declarava al nostre poble territori català, lliure i sobirà sumant-se d'aquesta manera a molts altres municipis de casa nostra. Des del punt de vista jurídic no té cap validesa, però amb aquesta acció es reforça la voluntat popular, cada vegada més majoritària, de demanar al Parlament de Catalunya que convoqui, en un futur no gaire llunyà i després del 25 d'aquest mes, un referèndum sobre la Independència de Catalunya. Aquesta acció demanava que l'Ajuntament demostrés al poble el seu compromís en el projecte; i, per

Lliurament de l'estelada a l'alcalde del Masnou

aquesta raó, en el ple es va lliurar simbòlicament a l'Alcalde una estelada perquè onegés a la nostra vila. I el dissabte 27 d'octubre es va hissar l'estelada a la plaça Onze de Setembre, que hi romandrà fins que el nostre país sigui un estat independent dins d'Europa.

En el ple de l'Ajuntament es va replicar a la proposta i tothom hi va poder dir la seva, uns cops encertadament i altres amb més dificultat, por o reticències, també amb radicalitat i negativa, però la votació fou de: 11vots a favor, 3 en contra i 6 abstencions; el resultat, doncs, molt favorable. Esperem que el civisme i la concòrdia ens governin i que els no partidaris s'encomanin de la il·lusió per una Catalunya franca, que l'únic que vol és tirar cap endavant sense

excloure ningú, segura i decidida de trobar un futur millor. Amb precaució però sense covardia, amb força, però amb humilitat, amb desconeixement però amb ganes d'aprendre.

La hissada de l'estelada és va fer a la plaça Onze de Setembre amb l'assistència de molts masnovins i masnovines, amb les autoritats municipals i representants d'una colla d'entitats i, entre un clima distès, alegre i reivindicatiu, es van fer discursos per part de l'Ajuntament i *Al Masnou decidim Assemblée Nacional Catalana*, proclamant la necessitat que la nostra terra sigui lliure per decidir-ne el seu futur. El cant nacional d'*Els Segadors* i una actuació limitada dels trabucaires d'Alella van posar punt final a un acte molt sentit, emotiu, senzill i ple d'il·lusió.

Des d'*Al Masnou decidim* convidem la

població del Masnou a sumar-se al projecte que ja ha començat, sense por i amb ple convenciment, que podem arribar-hi fent valer la nostra insígnia de gent tolerant i dialogant, però inflexibles amb el nostre objectiu. Posem l'estelada o la bandera al balcó i col·laborem en el més mínim detall a fer més gran, més fort i més intel·ligent aquest nostre, de tots, país, sentint-nos segurs i orgullosos de ser catalans.

Us informem de la presentació del llibre ***Delenda est Hispania***, d'Albert Pont, veí del Masnou, i que es farà a la sala polivalent de la Biblioteca del Masnou. El llibre revela, amb xifres i fets del tot concloents, el poder que realment tenim a les mans, un poder del qual, després de 300 anys de submissió, ja ni tan sols som conscients.

assemblea.cat
Al Masnou
!!! Decidim!

CCN
Cercle Català de Negocios

VIENA
EDICIONS

tenen el plaer de convidar-vos a la conferència al voltant del llibre

DELENDA EST HISPANIA

Tot allò que Espanya ens amaga sobre la independència de Catalunya,
a càrrec d'ALBERT PONT, autor del llibre i vicepresident del CCN.
L'acte tindrà lloc el dissabte 17 de novembre, a 2/4 de 7 del vespre,
a la Biblioteca Joan Coromines, c/ de Josep Pujadas Truch 1 A del Masnou.

www.vienaeditorial.com | www.ccn.cat | www.assemblea.cat

Històries de la vila

Per Joan Muray

1911 i 1912...

IMPORTANTES REGATES AL MASNOU

Enguany es compleixen els CENT ANYS de les segones d'aquestes regates a la nostra vila; tot i que, per diverses postals que molts masnovins coneixíem, poc més se'n sabia, ni tan sols si havien estat una o dues les vegades en què se celebraren ni el perquè ni qui les organitzà, etc.

En passar a investigar-ho, el primer sorpres ha estat aquest autor, ja que foren força importants, no només pels velers que hi competiren, sinó també

necessari per a les regates, i que el cost seria pagat per l'esmentat club.

Ara vegem què en deia la premsa de l'època. Uns dies abans de la primera regata, el 18/5, anunciava la sortida

També deia que diversos senyors del comitè organitzador vindrien a la nostra vila per triar l'emplaçament de l'embarcador i altres necessitats, i que havien copsat força entusiasme per part de l'Ajuntament. Que els velers que hi prendrien part serien uns quaranta i que tant l'Ajuntament com el Casino del Masnou oferien copes, així com una d'esplèndida, oferta per Pere G. Maristany i Oliver (2). Copes que estarien en exhibició en un aparador del carrer *Fernando de Barcelona*.

El 29 de maig del 1911 començaren les regates amb un fort vent i molta mar, fet que no impedí que fessin una magnífica sortida. A l'hora de virar, pel Masnou, van passar els velers per aquest ordre: primer l'"Inés II" del marquès d'Alella (pilotat per ell), segon el "Giralda II" del rei, i a continuació tots els balandres dels Reials Clubs Nàutics de Santander, San Sebastián, Bilbao, Alacant, València i els del Reial Club de Barcelona.

Els jurats, pertanyents a tots els clubs,

per la seva procedència, i especialment pels competidors i organitzadors.

Anem a pams i vegem-ne els ets i uts.

de diversos iots de vela des dels ports del nord de la península. De Santander un, dos de Bilbao i un de San Sebastián, així com el iot reial "Giralda II" del rei Alfons XIII.

REGATES DEL 1911

Primer, vegem què en deia la part oficial, l'Ajuntament. En una acta d'abril del 1911, l'alcalde, Frederic Gibernau i Sust, fa saber als regidors que el *Real Club de Regatas de Barcelona* projectava celebrar a la nostra costa una important competició nàutica, tota una setmana de regates. Que el Masnou seria el límit de la regata de creuers i *yatch* (1), prevista per als primers dies de juny. La primera es va celebrar el dia 29 de maig. També aclaria que el club organitzador faria construir l'embarcador provisional que seria

se situaren, els uns a la torra del Club i els de ruta a bord d'un remolcador. Diversos velers hagueren d'abandonar per haver trencat el pal major, entre ells el "Giralda II" i l'"Isle II" del senyor Wertheim. Hi havia velers de diversos tipus en la competició.

A causa del temporal, alhora que per reparar avaries, es va descansar la competició un dia, i es reprengué diàriament fins al dia 5 de juny, que haurien de celebrar la darrera regata *Crucero al Masnou*, que també s'hagué de suspendre per l'estat de la mar. El premi d'aquesta regata era la copa *Pere Grau*, un esplèndid trofeu donat pel nostre convilatà, la qual copa, en no poder ser entregada per haver-se suspès la prova, fou sortejada entre les noies assistents a la festa

Mentrestant, a la platja del Masnou ja havien començat els preparatius per a la regata, com era la construcció de l'embarcador. I al port de Barcelona havien arribat ja tres dels vint iots fins aleshores inscrits, el *Valencia*, *Rasiola*

canoner de l'Armada *Temerario* i del iot a vapor de la companyia *Arrendataria de Tabacos*. També deia que s'havien rebut les copes *Juan M. Forgas* i *J. Balcells*.

La regata del primer dia va començar a les 3 h. 30 min. i 34 seg. de la tarda, amb un vent regular que va amainar a la caiguda de la tarda.

A l'endemà es farien les regates finals, i per al darrer dia hi havia prevista l'anomenada *handicap* creuer al Masnou. Segons l'estil de la premsa de l'època, deia d'aquesta prova que, *como todas las otras pruebas, está llamada a alcanzar un gran éxito*.

Seguiren les regates la resta de dies anunciats, i la premsa continuava explicant detalls dels fets produïts a l'entorn de les regates, tals com que, al *torreón* del Club, hi havia tocat la Banda de la Creu Roja, *improvisándose entre las muchas y muy lindas señoritas que allí acuden animado baile*.

A les regates de la Copa del Rei i de la Lliga Marítima es va produir empat

que se celebrà al Reial Club de Barcelona.

Per a la mateixa prova, l'Ajuntament del Masnou havia ofert un premi de 500 pessetes, les quals, en no poder-se fer la regata, per unanimitat de criteris entre els organitzadors foren repartides entre els pobres de la vila. Aquest primer any de regates entre Barcelona i el Masnou, malgrat l'estat de la mar, fou un èxit, i així ho testificaren els participants forans.

REGATES DEL 1912

Aquestes se celebraren del 6 a l'11 de juny amb el mateix recorregut que les de l'any anterior.

La premsa del dia 2 deia que ja havien arribat al Reial Club de Barcelona les copes donades pel rei Alfons XIII i per la Lliga Marítima Española per a les regates de balandres de les sèries de 7 i 6 metres.

i *Pilila*. També al mateix port havien començat els preparatius a la torre del dic de l'Est, tendals, cortines, etc.

El dia 5, la premsa anunciava que anava a bon ritme la venda de tiquets per a l'excursió al Masnou, bo i seguint la regata, que es faria a bord del

Masnou. Las Regatas. Vista del Embarcadero desde el mar.
Edición C. ORTA.

7

entre els participants, de les dues sèries, per tant, es va haver de fer un desempat, que va tenir lloc el dilluns 10 de juny.

I la regata final seria la *Handicap-Crucero al Masnou*, que constaria d'un recorregut de 10 milles, i en foren els trofeus diverses copes ofertes per: Ajuntament del Masnou, Casino del Masnou, senyors J. M. Forgas, J. Balcells i M. Rocamora.

Per a les regates de canots havien donat trofeus diversos mecenes de l'esport, com els senyors Conde Puerto y Compañía i Rafael Morató.

La darrera nota de premsa deia que els socis i convidats que haguessin adquirit tiquets per al dinar al Masnou, podrien presenciar la darrera regata a bord del vapor que el Reial Club de Barcelona posava a la seva disposició, el qual salparia a les 10 del matí.

Com heu vist, foren, ambdós anys, tot un esdeveniment de primera magnitud, no sols per la importància dels velers participants, per la seva variada procedència, pels importants trofeus

donats per personalitats vinculades a la política i la marina, ans també pel record que en deixà al Masnou, on, després dels cent anys transcorreguts, encara en queda un record en els més grans, que ho sentiren contar

8

als qui el visqueren.

Abans de cloure aquestes històries, farem un aclariment de les imatges que hi veureu, ja que, a molts, els seria difícil d'ubicar el lloc on passaren.

1- Vista general. A primera fila, les vies

del tren a l'estació d'Ocata, l'embarcador i alguns velers i barques.

2- L'embarcador ple de gent d'esquena a mar; o bé havien acabat les regates o miraven el fotògraf.

3- Embarcador i platja. Observeu com anava la gent de tapada de dalt a baix i el cap cobert, a començaments d'estiu i al migdia.

4- Barques i velers a la punta de l'embarcador. La bandera no s'aprecia quina és, però per la forma deuria ser del club organitzador.

5- El Masnou des del mar, amb un veler a primer terme. S'hi distingeixen perfectament l'església de Sant Pere i la Casa Benèfica. La resta d'edificis eren els clàssics de l'època, sense despuntar-ne un més que l'altre.

6- Grup d'assistents a la platja. L'embarcador estava situat un xic més

a llevant de la fonda de l'*Apeadero*, davant de les actuals galeries Mare Nostrum.

7- Vista des del mur entre via i platja. L'embarcador era ple.

8- Ídem que l'anterior. En aquesta

9

10

11

NOTES

- 1- Aleshores, per designar els iots, encara s'emprava el mot en llengua anglesa.
- 2- Aquell any el rei Alfons XIII el féu Comte de Lavern. Va néixer al Masnou el 1863 i va morir a Barcelona el 1926.

FONTS CONSULTATS

- Hemeroteca del diari La Vanguardia
- Arxiu Històric Municipal del Masnou
- Joan Maresma i Pujadas
- Arxiu biblioteca Muray
- Llibre El Masnou abans del 2000. Editor Pledebò, S.L. El Masnou 1999

destaca l'element femení, que, a més d'anar ben tapades, duïen ombrel·les (el bru no estava de moda).

9- Una panoràmica amb velar a primera vista i, al fons, un bon tros del poble, el que va de la Casa Benèfica fins a les Caves Champ Sors. Aleshores, des de mar es veia pràcticament tota la serralada del fons.

10- Una altra panoràmica amb l'embarcador de fons. En aquesta les noies "juguen" a fer veure que s'embarquen. No crec que haguessin passat del regueró.

11- Les mateixes noies que a l'anterior. En aquesta fan un mig cercle acompanyades d'uns quants vailets, ben cofats, això sí.

12- Imatge del mateix lloc, però dels anys cinquanta del segle passat, on es poden veure les restes de l'embarcador de 1911 i el de 1912; restes que eren en part de formigó i amb unes vies (rails) cap a dins a mar, on es deurién aguantar els embarcadors.

13- Fotografia-postal de l'època, del Reial Club Marítim de Barcelona

12

13

Teatre capital

(La cartellera barcelonina)

Per Rosa M. Isart (rmisart@hotmail.com)

Poli-tics

«[...] Tenim via lliure per fer el que ens passi pelporavian-des, vull dir pels dallonses, via lliure per anar i per venir, via lliure per edificar i per destrossar, via lliure per dedicar-nos al ball de bot, a les sevillanes, a menjar olives senceres i trencades! Tenim via lliure per a la conspiració, per a l'addicció, per a la immolació, per a la perforació i per a la corrupció! Oh, oh, oh, no sé què faig, no sé què dic, no sé on sóc! (Agafa aire) Saps què farem? Governarem a l'americana, a la nord-americana, a la subsahariana, a la cubana, a la hispanocastellana, així com fan els grans presidents del món, els presidents importants de la terra, de les grans nacions nacionals i supernacionals.» Aquest és un fragment de l'obra teatral *L'honorable Matarrates* (Pont del Petrolí, 1a edició: Badalona, desembre del 2011) del prolífic i aforístic autor mallorquí **Joan Guasp** (Consell, 1943), que es pot veure un únic dia a Barcelona (dilluns, 5 de novembre), en el marc de la (17a) **Mostra de Teatre de Barcelona 2012**. L'exhibició al **Teatre del Raval** és, doncs, un reclam per endinsar-nos en aquest espai escènic proper al Mercat de Sant Antoni. La reflexió, el joc i la sonoritat amb les paraules, la comèdia, la crítica, l'esperpent i els multiprismes, hi són ben assegurats.

30/40 *Livingstone*, de **Sergi López** i **Jorge Picó** es repre-

senta al **Teatre Lliure de Montjuïc** fins al 18 de novembre. Un home contemporani, xerraire i contradictori, forçosament insatisfet que decideix deixar-ho tot i marxar lluny en busca de grans aventures. ...Deurem ser nosaltres?

El 8 de novembre (fins al 9 de desembre) enceten les funcions a **La Seca-Espai Brosa** del muntatge *Els missatgers no arriben mai*. Moltes (grans) actrius a escena amb la

paraula articulada per Biel Mesquida: **Rosa Novell, Pepa López, Anna Ycobalzeta** i **Lluïsa Mallol**.

Avui i ara un assaig de teatre és l'espectacle. *Poder absoluto* s'exhibeix al **Villarreal Teatre** (des del 9 de novembre fins al 16 de desembre), amb guió i direcció de Roger Peña. Poli-tics. Poli-tics. Polítics.

El 18 de novembre acaben les representacions al **Teatre Circol Maldà** (c/ del Pi, 5) d'*Un dia d'aquests*. 5 històries sobre Barcelona. Dels autors: Miquel de Palol, Flàvia Company, Julio Wallovits, Monika Zgustova i Eduardo Mendoza. De ben segur seran unes històries més belles que les que ens expliquen els polítics per terra, mar i aire.

Existeix *La rara anatomia dels centaures*, que del 15 al 18 de novembre la companyia **Iguana Teatre** fa pujar a l'escena del **Teatre Lliure de Gràcia** (text de Miquel Àngel Riera, direcció de Pere Fullana). I existeix la rara anatomia dels polítics: rotundament i gens discreta ben inaguantable.

COMERCIANTS DEL

matalasseria

Grau

Grau Mat

FLUX

DISTRIBUIDOR ASOCIADO

Sant Miquel, 6.
93 555 15 38

pccoste

Reparació i venda de productes informàtics i telefonia mòbil

Serem a la fira de Sta. Llúcia

St. Miquel 12 · 93 555 93 27
El Masnou
www.pccoste.com

El Clip

papereria

Material d'escola i d'oficina
Fotocòpies b/n, color
Còpies de plànols
Manualitats Belles arts

St. Miquel, 15 · 93 555 64 24
elclip2010@gmail.com

Automoció S. Miquel s.l.

Mecànica en general. Pre ITV
Xapa/Pintura.
Electricitat amb màquina de diagnosi

Sant Miquel, 10-12
93 540 34 36

Parlem de llibres

Per Pere Martí i Bertran

Una altra Andorra

No gens habitual, que des d'aquesta secció dediquem la ressenya setmanal a una revista. M'he animat a fer-ho perquè els quatre primers números de *Portella* (1) s'ho valen i, doncs, val la pena de fer-los conèixer a un públic com més ampli millor. Com indica el subtítol, es tracta d'una revista andorrana dedicada a les arts i les lletres. I com deixa clar el "Manifest", publicat al núm. 1 (tardor 2010, p. 2-3): "Amb *Portella* pretenem generar un fòrum de cultura decididament andorrà, però alhora obert i permeable a totes les influències de contrades veïnes o llunyanes, amb les quals tenim lligams ancestrals, i a totes les persones que, nascudes aquí o vingudes d'arreu, han niat en aquesta demarcació minúscula." I la veritat és que amb el que ens ofereixen els quatre primers números ho aconseguixen amb escreix. Un exemple, potser un xic anecdòtic: tot i que la revista és en català, hi trobem textos, sobretot creatius, en castellà, francès, portuguès, basc i romanès, ara com ara. Però aquesta universalitat a partir d'allò que és andorrà la veiem sobretot en el "Dossier", que ocupa la part central de cada número: Max Frisch, Sergi Mas, el paisatge des

de diversos punts de vista i Miquel Martí i Pol, respectivament. Uns dossiers rigorosos, llegidors, variats, que ens acosten des de diversos angles al "personatge" triat, sempre a partir de la seva relació amb Andorra. Un apropament, com no podia ser d'altra manera, també artístic, ja que a cada número es convida un creador plàstic a donar la seva visió del "Dossier": Jordi Casamajor, el mateix Sergi Mas, Miquel Mercè i Mònica Armengol fan la seva lectura gràfica del tema del dossier.

Portella, sens dubte, és el dossier, però

és molt més. És un conjunt d'entrevistes, de retrats, de ressenyes... I fins i tot d'anècdotes, sempre ben documentades, sempre ben explicades, que llegeixes amb interès, sovint perquè les descobreixes totalment: ¿sabíeu que 300 anys després de ser creat per Cervantes el Quixot va tornar a viure una sèrie d'aventures i va arribar a Andorra?; ¿sabíeu que Cortázar té un conte en què apareix Andorra?; ¿sabíeu que a Andorra hi ha un bibliòfil que ha comprat incunables i primeres edicions arreu del món i, doncs, que té una biblioteca excepcional?; ¿sabíeu...? I encara és, *Portella*, un conjunt d'assaigs d'allò més variats i de textos creatius deguts a autors com Perejaume, Antoni Clapés, Carles Hac Mor, Albert Villaró, Manel Gibert Vallès... I una petita joia, tot sigui dit, tant per la qualitat del paper, com pel disseny, l'edició, la correcció lingüística (només hi hem trobat un text que sembla que no hagi passat pel corrector: la traducció del basc al català, que diríeu que abans ha passat pel castellà), la fotografia i un etcètera ben llarg. Només ens queda, ja que no ens hi podem allargar més, convidar-vos a visitar-ne la pàgina web: i, si us hi animeu, a subscriure-us-hi.

(1) Joan Peruga (director): *Portella (Andorra / Lletres / Arts)*. Edita: Col·lectiu Portella, Andorra (2010- 2012). Diversos autors i il·lustradors. Entre 80 i 96 pàgines.

CARRER ST. MIQUEL

Joaquín moliner
DISSENY
EN CRISTALL

25è aniversari

50% de dpte en tots els nostres productes des del 27 de novembre fins a mitjan any 2013.
Aprofiti-ho abans del Nadal

Sant Miquel, 24
El Masnou 93 555 69 92

**CENTRE
VETERINARI
EL MASNOU**
Urgències 24h
93 555 73 52

Horari de dill. a div. de 9 a 21
Diss. de 10 a 13.30 i de 16.30 a 20
St. Miquel, 9 el Masnou 93 555 73 52
cvmasnou@gmail.com

**ASSESSORIA
IGLESIAS**

Fiscal. Laboral
Comptabilitat
Assegurances
Gestió immobiliària
i trànsit
Sant Miquel, 21, A-baixos
Tel 93 540 40 53

**Taller de
Publicitat**
impressió i disseny

*En temps de crisi:
una imatge i mil
paraules*

93 555 80 06 • 660 09 23 81

Les nostres famílies d'avui

Pel Dr. *Aleix Ripol Millet*. Psicòleg i mediador en famílies
ripolmillet@hotmail.com 619 522 582

Com ho podem fer perquè les nostres famílies i els seus membres siguem tots una mica més feliços i gestionar millor els nostres conflictes... els fills, la parella, els avis, la llar...

CONÈIXER I SABER ÉS COMPROMETRE'S

Diu Paulo Freire: *El coneixement de la realitat no és suficient per transformar la realitat-> el coneixement de la realitat no és suficient perquè jo m'adhereixi al procés de transformar-la-> el coneixement de la realitat és condició indispensable del procés per transformar-la.*

Crec que això ens val actualment per a tota la família, grans i petits. I té a veure amb els "valors" que viu qualsevol grup humà. No és cert que actualment no hi hagi valors ja que sense aquests no es pot viure.

A vegades em vénen a veure pares preocupats pels seus fills ja que, em diuen, "el nen (o la nena) sols pensa a divertir-se ("jo a l'escola m'avorreixo"), en objectes, ("tothom té iphones i jo no"), en

amics, amigues, noviets o novietes...

Una família argentina que feia poc temps havia vingut a viure a Catalunya em deia: *Estem preocupats pels nostres fills (noi i noia adolescents): a Argentina estaven ficats en grups que lluitaven per la democràcia i, des que som aquí, l'únic de què parlen és de wambes Nike....* De fet va ser com una grip passatgera ja que el clima familiar era de compromís i aviat els nois es van vincular a grups compromesos del nostre país.

A l'informe Delor es defineix molt bé la tensió entre el que és espiritual i el que podem anomenar material. L'educació, diu l'informe, té la noble tasca d'animar cada persona, d'acord amb les seves tradicions i conviccions, a respectar ple-

nament el pluralisme, a elevar la seva ment i el seu esperit al nivell del que és universal i, en certa mesura, a transcendir-se.

Si les famílies incorporen, en el seu estil de vida, valors que van més enllà del consumisme que el mercat imposa, del confort extrem com a objectiu quasi únic (*A veure si inventem una forma mental de canviar el canal de la televisió ja que fer-ho amb el comandament implica un esforç excessiu...*), valors que van més enllà de mi mateix, que em trascendeixen, els fills també els viuran. I si no ho fan, els fills no ho faran. Hi ha diversitat de formes de transcendir-se: la religió n'és una, però n'hi ha moltes altres: lluitar per una societat més justa, per defensar els drets dels més febles, lluitar per la gent del teu país, per la teva terra... en són d'altres. Em costa veure de quina forma podem ajudar els nostres fills a adquirir coneixement autèntic, a adquirir compromisos que van més enllà d'un mateix, a transcendir-se si no és per mitjà de l'exemple personal dels seus pares i de les seves marces.

UN NOU LLIBRE SOBRE EDUCACIÓ EMOCIONAL

El Gran Llibre de les Emocions

d'Esteve Pujol i Pons i Rafael Bisqueria Alzina amb il·lustracions de Carles Arbat.

L'editorial ParramónPaidotribo acaba de publicar *El Gran Llibre de les Emocions*, d'Esteve Pujol i Pons, mestre i psicòleg, i Rafael Bisqueria Alzina, catedràtic de pedagogia de la Universitat de Barcelona, amb il·lustracions de Carles Arbat.

Aquest llibre està compost per vint contes, procedents de diferents llocs, èpoques i cultures, adaptats pels autors. Els trobem agrupats en tres blocs DES DE MI... (*Em conec, Posar nom a les emocions, Saber-se controlar, Gaudir de la bellesa, Ser impulsiu, La ira, La por, La tristesa i La culpa*); ...VULL ANAR... (*Resistir i recuperar-se, Ser realista, Responsabilitat en les decisions i Els records*); ...CAP ALS ALTRES (*L'empatia, La timidesa, La venjança, L'assertivitat, L'agraïment, El perdó i Compartir emocions*). Cada conte va precedit d'un aclariment bàsic sobre el tema de fons i s'acaba amb una breu aplicació educativa.

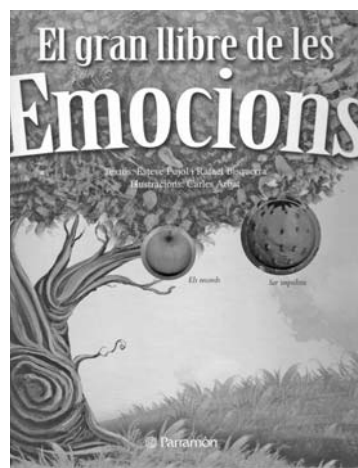
Persones de totes les edats en poden treure profit, si bé són especialment adequats per a nois i noies dels cinc als tretze o catorze anys.

Podeu trobar-ne edició en català i en castellà.

Pot ser un bon regal per a les properes festes de Nadal i Els Reis.

Divendres 14 de desembre a les 7 del vespre a la Biblioteca Joan Coromines, del Masnou, presentació del llibre.

Hi sou convidats. No hi haurà venda.

GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT

Per Carles Maristany

LA VIDA NO TÉ PREU, LA RESTA, SÍ.

El preu de la resta, però, està en una alça constant. Sempre era així i, d'ençà de l'euro, d'una forma desorbitada.

Cobrem amb la moneda europea; però, al pagar, ho fem, el subconscient ho fa, amb pessetes. Un euro tots sabem que equival a 166,386 pessetes d'*In illo tempore*.

Abans el bitllet (paper moneda) de menys valor era la pesseta. Ara el de menys valor és el de 5 euros, que equival a 831,93 pessetes, que, si el comparem amb el de 5 pessetes, llavors l'anomenat duró, no té paritat raonable amb els 5 euros d'ara.

Una propina, una almoïna, una fotesa comprada amb una moneda de cent pessetes, seria el més semblant a fer-ho avui dia amb una peça d'un euro. La diferència, però, és de 66,38 pessetes superior.

En arribar a aquest extrem sempre sorgeix la pregunta del cost d'un cafè. A vegades necessitats inesperades, inoportunes, t'obliguen a entrar en lloc adient i demanar un cafè. Més aviat per justificar-te que pel cafè en si mateix.

Tan sols pregunto la ubicació de forma escarida: *Al fons!* El qui està a càrrec del taulell davant de la cafetera, asseynala cap a la dreta o cap a l'esquerra. Mai no m'he perdut.

En un viatge a Roma no vam poder veure el Sant Pare, però visitarem complidament el Vaticà. La visita obligada a la Fontana de Trevi emplenà la resta del temps que ens restava lliure.

Si et situes enfront de la Fontana, a mà dreta hi ha un carreró força transitat. En un bar situat prop de la boca del carrer, dues tauletes amb dues cadires a cadascuna formaven el que podríem dir la terrassa del local. La meua dona i jo hi prenguérem seient i vam demanar un cafè amb llet. Sempre ho recordaré: Ens el van servir amb un got llarg "de tubo". Ens va estranyar!

Vaig pagar amb un bitllet de 10 i el cambrer amb va retornar dos euros amb un

lleu somriure i aclucada d'ulls: 1331 pessetes.

Diuen que a la plaça de Sant Marc a Venècia encara resulta més car. Però allà el cafè en lloc de llet, l'acompanyen amb música de violins. És tan romàntic!

A la porta d'entrada de molts restaurants una pissarra dona feaent informació del menú diari ofert als clients. Molts comencen a llegir per dalt com s'acostuma a fer, p.ex., en el programa d'un recital, d'un concert, del teatre, de les instruccions de muntatge d'un moble o bé d'altres andròmines. També una nombrosa minoria del nostre país (jo també) ho fa per sota la darrera línia de plats, a la recerca del preu i si inclou el consabut IVA. Si el resultat és satisfactori, la vista puja de forma imperceptible cap a les línies superiors tot escolint el menú més abellidor i adient.

De no ser tot del seu grat, es busca un altre establiment amb un preu més d'acord a les necessitats més peremptòries quan s'apropa l'hora de menjar.

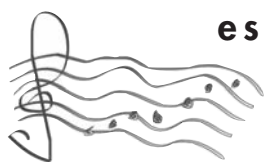
I per finir i no allargar-me gaire, vet aquí un pensament que sorgí l'altre dia tot comprant en un supermercat ben a prop de casa. Una llauna d'escopinyes (no m'agrada el nom) i no faig esment de la marca per allò de la publicitat.

Preu: 3,99 euros (dels bons, sense sorra).

Contingut: de 30 a 40 peces, aigua i sal. Posem per cas que en obrir la llauna en trobem 40, així doncs la peça surt a 0,0997 euros cadascuna. Si fem números, amb 35 peces surten a 0,114 euros. Per arrodonir-ho posem-hi a 0,10 la peça, en pessetes 16,64 solament...

L'any 1952 jo, embarcat en el "Minador Vulcano" com a timoner-senyaler, cobrava unes 33 pessetes cada mes (més vestit i menjat) "comida sana y abundante". Resulta que en l'actualitat amb aquest sou podria comprar quasi dues escopinyes de les petites... És que...

Si no agafes la calculadora, no t'ho creus!

escola de música
Emma Calvo

T'agrada cantar? T'agrada el gospel?

C/Parlament de Catalunya 28, el Masnou
93 540 86 96 · 630 16 33 26

BON TEATRE, SÍ, SÍ, BON TEATRE AL MASNOU

Per Esteve Pujol i Pons

"L'Associació Juvenil de Teatre del Masnou AJTEM presenta una adaptació de l'obra *Entretres d'El Tricicle*. Una telecomèdia de cinc capítols on coneixerem tres amics que conviuen en un pis; un és músic (GUILLEM VIDAL); un altre, escriptor (RAMON RAVENTÓS); i el darrer, estàtua al metro (MARC PANAL). Sens dubte una obra que farà riure tant a grans com a petits."

Així deia l'anunci tal com el vaig llegir.

Al vespre del dissabte 13 d'octubre i a la tarda del diumenge 14, a Ca n'Humet, vam poder comprovar que aquests tres joves l'havien encertada de ple. Quin goig de veure que entre el jove de la vila hi ha saba nova ben valenta i entusiasta i que vol i sap continuar la saga d'excel·lents actors de teatre. I afirmo, a més, que no són pas els únics d'aquestes generacions que ens empenyen des de baix.

Aquesta vegada es van beneficiar del mestratge d'*El Tricicle*, és veritat, però tenen fusta de sobres per aixecar el vol sense crossets ni paraigües.

L'obra, sense paraules sinó les enregist-

rades, era amb tota la riquesa expressiva de la mímica a què ens tenen acostumats els d'*El Tricicle*.

La complexitat de la posada en escena, la rapidesa del transvestisme —ep, aquí em refereixo als canvis rapidíssims de vestuari— i la justesa i expressivitat de la gesticulació eren dignes d'artistes més veterans. Vam admirar els tres joves que van donar la cara sobre l'escena, però calladament la nostra admiració també va anar per als qui hi havia darrere el decorat i que devien tresscar de valent per a la continuïtat i dinamisme perfectes de l'obra. En un moment molt concret i ràpid van treure el nas a l'escenari —nas congelat si tenim en compte el lloc d'on sortien—, però es van guanyar l'aplaudiment final amb tot el dret del món. Atrezzo, tramoia, so, il·luminació... amb una coordinació efecacíssima i no gens fàcil.

Marc, Ramon, Guillem; Ramon, Guillem, Marc; Guillem, Marc, Ramon, endavant que —com deia al final una espectadora de les que fa anys que fan teatre al Masnou— *Mira que en tenen,*

d'anys, per endavant!

Tenim garantit poder gaudir d'un bon teatre, sí, sí, bon teatre al Masnou.

Tanmateix —sempre hi ha d'haver un tanmateix?—, pensava que ben aviat els tornariem a trobar, i amb molta més colla, en una obra nadalenca al mateix local del carrer de Fontanills; oi que sí, amics? Però resulta que dificultats intrínseques i extrínseques han estroncat el projecte: enguany tampoc no hi haurà *Els Pastorets* al Masnou. Quina llàstima!

Hem de formular els millors averanys per a l'empenta que ha pres l'*Espai Escènic Ca n'Humet*... i que duri! Només em sap greu que l'Ajuntament no doni més facilitats als grups que hi volen actuar i que fins i tot imposi condicions econòmiques i logístiques difícilment justificables. Em sembla que hauria de ser un lloc on s'anímés positivament els grups d'aficionats locals, amb dignitat suficient, és clar, a llançar-se a oferir les seves activitats artístiques a la vila. Cal donar facilitats al màxim. Potser caldrà recordar als nostres edils que *La cultura no és un luxe*. La cultura sempre ha de ser una inversió, mai una font d'ingressos nets.

La punta de la llengua (39 bis)

(repetició del 20, ja que no sempre ho tenim en compte!)

Per Esteve Pujol i Pons

Des de principi del segle XX, el mestre Fabra va deixar prou clar que el Masnou comença amb M, la Bisbal amb B, l'Hospitalet amb H, la Geltrú amb G, la Roca amb R, la Sénia amb S, els Alamús amb A, les Cabanyes amb C, la Vall d'Aran amb V, l'Urgell amb U, el Pallars amb P, el Garraf amb G... i anar fent.

Traiem-ne tres conseqüències que no sempre es tenen en compte, fins i tot per part d'empreses anunciadores, comerços o establiments, d'algun organisme oficial i d'alguns ajuntaments afectats; i que consti que no parlo pas del masnoví, que sempre ho fa correctament (gràcies, Servei Municipal de Català!).

Primera: si ordenem alfabèticament els noms dels municipis, comarques... cal no fixar-se pas en l'article El o La o L' o ELS o LES, sinó en la lletra inicial del topònim, és a dir, el Masnou ha d'anar a la M, l'Ametlla a la A, l'Hospitalet a la H, la Roca a la R, la Sénia a la S, la Bisbal a la B, les Oluges a la O, les Franqueses a la F, la Vall d'Aran a la V... Dit més clar, el Masnou va a la M, no pas a la E; la Bisbal va a la B, no pas a la L...

Segona: aquest article que va abans del topònim s'escriu amb lletra minúscula (si no és que comença un paràgraf o va darrere d'un punt i seguit, és clar): quan el Masnou era més petit... vaig conèixer la Bisbal d'Empordà l'any... sense el Garraf no podem imaginar... tornant de la Vall de Núria... els nens de la Roca del Vallès... era l'alcalde de l'Hospitalet de l'Infant... les anxoves de l'Escala... els comerços de l'Anoia...

Tercera: com que aquest article és *un simple article amb minúscula*, caldrà fer les contraccions amb la preposició quan calgui, d'acord amb les normes gramaticals. Per exemple, cal dir i escriure **del** Masnou, **pel** Masnou, cap **al** Masnou, **del** Pallars, **pel** Pallars, des **del** Pallars, **al** Pallars, **del** Vallès fins **al** Gironès, passant **pel** Bages cap **al** Berguedà, sortir **del** Papiol... Per tant no és mai correcte d'*El Masnou*, a *El Masnou*, per *El Masnou*, com podem veure massa vegades a la nostra vila.

El mateix cal dir de l'article salat: **s'**Agaró, **sa** Tuna, **sa** Cabaneta, **sa** Pobla, **es** Port d'Andratx, **s'**Estanyol...

Exposicions

Del 10/11 al 13/12
Pintures d'Ania Aragonés

"DIUMENGE AMB LLETRES"

GRUP RAUXA DE GENT DEL MASNOU

VETLLADA ARTÍSTICA, LITERÀRIA, MUSICAL.

DIUM. 25 DE NOVEMBRE A LES 7 DE LA TARDA

ENTRADA GRATUÏTA

PETITS ENCANTS DE GENT DEL MASNOU, A BENEFICI DE DISMA

DIUMENGE 11 DE NOVEMBRE
DE 2012 DE 10 A 14.

DAVANT LA CASA DE CULTURA

La recaptació serà lliurada a DISMA
Us agraïm per endavant la
col·laboració i generositat

AMICS I ANTICS ESCOLTES DEL MASNOU

"PARLEM DE BOLETS"

Dissabte 17 de novembre a les 7 de la tarda:

Conferència i mostra gastronòmica al local social de *Gent del Masnou*

Moderador: Sr **Xavier Noguer** Conferenciant: Sr **Salvador Ventura**; Sra **Mercè Hernández**,
Sr **José Miguel Barrachina**, Sr. **Jordi Rigau**

XV TROBADA "ANEM A BUSCAR BOLETS"

Diumenge 18 de novembre a les 8 del matí a la Plaça dels Cavallets

Cal portar el dinar (l'esmorzar és a càrrec de l'organització). Els qui ho vulguin poden venir
directament al **Pla de l'Arròs**, a les 9 del matí, per esmorzar uns bons entrepans.

Activitat oberta i gratuïta per a tothom

Ho organitza: *Amics i Antics Escoltes del Masnou*
Amb la col·laboració de: *Gent del Masnou i LaCaixa*

Ir **OPEN** de Dòmino per parelles. GDM 2012

Dissabte 8 de desembre a Gent del Masnou

Competició a 5 partides – matí i tarda

Quota per jugador: 15 € / socis 10 €

Inscripcions:

del 5 al 30 de novembre. Places limitades

Informació: 646 66 81 55

inscripció a Gent del Masnou de 6 a 2/4 de 9 del vespre Vocalia Recreativa

Arran de sòl

Per Pledebuit

Jo sóc un gos. Un ca. Un quisso. He estat un cadell o un canic. Podria ser un petaner, un falder, de caça, perdiguer, llebrer, guineuer, coniller, tofoner, etc. També de presa, de guarda, d'atura, de pastor o ramader, etc.

Sóc un gos català, tot i no ser un *perro catalán*. Tampoc no faig mai el gos (en sentit pejoratiu), ni m'avindria a ser un d'aquells a qui vulgarment diuen un llepafigues.

I ara direu, a què ve tota aquesta peroració? Deveu pensar que, com em passa sovint, aquest gos s'ha tornat boig. No, no ha estat així.

El que passa és que d'un temps ençà, la gent, que a voltes i segons bufa la publicitat xerra com un lloro, sense criteri propi i sovint sense saber ben bé el que diu, només repeteix, i no com el pebrot, sinó que fa d'altaveu al que quatre ximples de la propaganda van traient a la llum, com ara això de dir *mascotes* a unes quantes espècies d'animals.

Dins el sac "mascotil" hi fiquen: gats i gossos, lloros i serps, mamífers diversos i peixos, i fins i tot cocodrils. Em sembla que no sóc jo el qui està ximple, sinó certa gent, a qui més aviat potser valdria la pena d'anomenar *fauna*.

Abans, des de mil·lennis enrere, la gent només tenia el bestiar que li era útil. Encara en certs llocs de muntanya, quan veuen els de ciutat fent cuca-mones als seus animals, no ho entenen. Per a ells un animal ha de pensar per guanyar-se les garrofes.

Bé, passo que certs animals fem companyia, i que hi ha gent a qui agrada compartir la vida amb nosaltres, però n'hi ha que, la veritat, no sé quina companyia li pot fer una salamandra, una iguana, un cocodril o altres animals inexpressius. I no perquè jo sigui gos, no, sinó perquè el costum ve de lluny, i a més és cert que tornem, i amb escriu, l'estimació que ens tenen, fins i tot quan, ànimes de cantí, ens abandonen.

Però noí, la publicitat mana, i ara toca això. Oh, i no vegeu quin mercadeig s'ha muntat a l'entorn de les *mascotes*. Clíniques, perruqueries, botigues d'alimentació, de vestits, de complements. Ah, i no oblidem els psicòlegs i psiquiatres, que també n'hi ha que els analitzen. Potser a qui haurien de fer teràpia seria als seus amos, que alguns estan més grillats que una patata vella.

Vegem, abans de cloure, quines dites hi ha sobre els animals. N'hi ha un fotimer, per tant només en posaré algunes, i dels gossos. Com *Ésser el gos d'algú*. Gos que *lladre no mossega*. Anar com un gos perdut. Lligar els gossos amb llonganisses. Ser del color de gos com fuig. Ser gat i gos. Qui mal vol al ca, ràbia li alleva. Quan els gossos lladren, alguna cosa senten. Viure com un gos sense collar. Etc. De totes les que esmento, la que s'avé més amb mi és la darrera.

Apa, bup, bup.

La cuina de l'Antònia
el Cullerot

FIDEUÀ DE BOLETS amb mousseline d'allioli

Ingredients per a 4-6 persones:

500g de fideus integrals del n.4, **2 cebes** de Figueres, **300g** de xampinyons tallats a làmines, **300g** de girgòles tallades a làmines, **1 pot** de bolets variats en conserva, **4 grans d'all**
Per a l'allioli: **1 ou**, **1 got d'oli d'oliva**, sal i pebre.

Preparació:

- 1. En una paella** saltegem la ceba ben tallada a làmines amb una mica de sal. Quan comenci a daurar-se, hi afegim els alls ben picats.
- 2. Passats uns segons**, hi aboquem els xampinyons i les girgòles amb una mica més de sal i oli. Ho tapem perquè els bolets suï una mica i, just quan veiem que comencen a treure el seu suc, ho destapem i hi afegim la varietat de bolets del pot, ja escorreguts i tallats a làmines. Ho removem perquè quedin ben escampats.
- 3. Quan comencin a estar una mica secs**, hi tirem els fideus, que fregirem fins que es torrin una mica; amb 3 minuts n'hi haurà prou.
- 4. Ara és el moment d'abocar-hi** aigua bullent amb sal just per cobrir els fideus. Els courem fins que estiguin al seu punt i ja no ens quedi aigua. Si veiem que ens hem quedat curts, sempre en podem afegir una mica més si està bullint.
- 5. Mentre es couen els fideus**, podem aprofitar per anar fent l'allioli. En un pot, trenquem l'ou, hi afegim l'all, unes gotes de llimona, la sal i l'oli. Ho batrem fins que l'oli emulsióni amb tots els ingredients.
- 6. Un cop cuita ja la fideuà**, ho servim individualment; i en el centre, amb una cullera, hi posem una mica d'allioli. Ho gratinem uns minuts i ho servim ben calent.

el cullerot

El Masnou, Sant Felip, 45 · 93 540 97 41
Badalona, Canonge Baranera, 75 · 93 384 43 51
Igualada, Rambla Nova, 29 · 93 804 22 25

www.elcullerot.cat

elcullerot@hotmail.com

De tot per a la cuina

Joaquim
Moliner
Artesans des de 1948

25

ANYS
DE CRISTALL

SEMPRE AMB EL
PLAER DE LA FEINA
BEN FETA

Després de 25 aniversaris volem donar les gràcies a tots els nostres clients i amics per la confiança, amistat i fidelitat que durant aquests temps ens heu demostrat.

Per això a partir del 27 de novembre comencem la liquidació per jubilació

TOT AL 50%

Us hi esperem en aquesta recta final. Gràcies.

Isabel i Joaquim

St. Miquel, 24 · Tel. 93 555 69 92 el Masnou

XIV TROBADA DE PLAQUES DE CAVA DEL MASNOU 2012

DIUMENGE 25 DE NOVEMBRE, AL C/ DE PERE GRAU, DE 10 A 14H

13a placa de vaixells del Masnou del 1800

Informació i reserva de taules: 93 555 46 58 · 93 555 04 52 (Places limitades)

Sorteig de lots de cava i de pastisseria. Aparcament al port esportiu

Ho organitza:
**GENT
DEL MASNOU**

Hi col·laboren:

Ajuntament del Masnou

 xapes.net

A.C.P.
Baga

CPC
CATALUNYA

En cas de mal temps, la trobada es farà al gimnàs del col·legi de les Escolàpies (c/ de Tomàs Vives, entre el c/ de Fontanills i St. Miquel)

CAN
RAC

NOVETATS PRADELL
MARIA
PRADELL

 el celler del mar

Condís
Pere grau

la clau

PASTISSERIA
miquel

Can Mai
Tanquís

Associació
Lúdica
Amics del
Pere Grau

Caixa Renedès